

„Danskeren“,
et halvugentlig Nyheds- og Oplys-
ningsblad for det danske Folk
i Amerika,
udgivet af
DANISH LUTH. PUBL. HOUSE,
Blair, Nebr.

„Danskeren“ ugaard over Tirsdag og Fredag.
Pris pr. Aargang
1 de forenede Stater \$1.50. Ulandet \$2.00.
Bladet betales i Postkub.
Bestilling, Betaling, Adresseranbringning og
andet angaaende Bladet adresseres:
DANISH LUTH. PUBL. HOUSE,
Blair, Nebr.

Redaktør: A. M. Andersen:
Alle Bidrag til „Danskeren“ Indhold:
Handlinger, Korrespondancer og Artikler
af enhver Art, bedes adresseres:
A. M. Andersen, Blair, Nebr.

Entered at the Post Office at Blair, Neb.,
as second class matter.

Advertising Rates made known upon
application.

„Danskeren“
Oliver sendt til Subskribenter, indtil udtryk-
telig Opfjældelse modtaget af Udgivere, og al-
tid er betalt, i Overensstemmelse med de
forenede States Postlove.

Naae Læserne henvender sig til Folks, der
avertere i Bladet, enten for at have hos hem
eller for at faa Oplysning om det avertede,
at der er altid omstale, at da var Avertisse-
ment i dette Blad. Det vil være til gen-
dig Nutte.

4. Juli.

Denne Dag er jo en national Hvi-
le- og Festdag. Det maa ogsaa vi her
rette os efter, og da 4. Juli i Aar
falder paa en Tirsdag, saa kommer
„Danskeren“ Holdere ogsaa til at
høje sig desfor. Om vi kunde faa voxt
Mandstab i Trykteriet til at gøre
Bladet farligt, saa raader vi hvor-
ten over vore Ekspeditorer eller Post-
væsenet. Hølgen bliver, at vi ikke
kan udsende næste Nummer før Ons-
dag den 5. Juli. Men det er jo Fri-
hedsdagen, vi fejrer, saa man har jo
Frihed til at være tilfreds med det
uundgaaelige. Red.

Efter Aarsmødet.

Det synes saa underlig roligt ef-
ter Aarsmødet. Under en Drøftelse
af „Børnestolen“ ved „Den danske
Kirke“s Aarsmøde, flagedes der, ef-
ter hvad Bladene beretter, over, at
de præstiske Resultater ikke svarede
til de begejstrede Taler under Aars-
møderne. Lignende Klager har ogsaa
understinet indt i indenfor vor
Lejr. Og var det ikke noget i den
Retning, flere fragede for, da der
under vor Aarsmøde taltes saa be-
gejstret for „Kredsmissionen“?

Det er naturligt not, at der bliver
Spænding for et Aarsmøde. Forstel-
lige vigtige Sager skal drøftes og af-
gøres, og saa var det jo ikke godt, om
man ingen Begejshed merefede. Og
naar vi saa mødes, og det, man er
spændt paa, kommer op til Forhand-
ling, saa fremtalber den enes Begej-
string en lignende Stemning hos den
anden. Dette er alt sammen i sin Or-
den.

Der arbejdes, bedes og drøftes i
Komiteer, og deres Resultater fore-
lægges alle de stemmeberettigedes
Forsamling til endelig Afgræsse. Det
hele foregaaer meh en iffe ringe Grab
af Begejstring. Mange gode Beslut-
ninger fattes. Alt dette er jo, som
det hør' vere. Men saa efter
Aarsmødet!

Det er da ingenlunde vor Mening
at sige, at Begejstringen eller Oppa-
theden gaar for højt under Aarsmø-
det. Nej, langt fra. Men det gælder
om, at den Begejstring og Oppa-
theden, man mærker under Aarsmø-
det, kan holde sig under Hverdagssit-
tet — Naret igennem.

Stal Kredsmissionen gennem Aar-
et svare til de Forhaabninger, man
har sat til den? Tiden vil vise det.
Men stal den det, saa maa det komme
til at gaa noget lignende, som en vis
Taler under Diskussionen sagde om
hans Mission: „Enhver af os Prä-
ster maa blive en indre Missionær.
Vi maa ud at opføse voore Lands-
mænd, forsøge at samle dem og præ-
dike Guds Ord, Frelsens Evangelium,
for dem“. Sagen er nu ligesom
lagt nærmere hen til den eneste end
for. Nu er det Nabopræsterne, der
kan tale sammen om den Sag, uden
de behøver at vente paa Samfundets
Bestyrelse. Ansvarer er hørt længere
hen imod, hørt det egentlig høre
hjemme. Men stal den nye Ordning
saas sin Præs.

Og saa de andre gode Beslutnin-
ger? Stal de blive realiserede? Det

ligger os særlig nær at tænde paa
de farlige og gode Beslutninger an-
gaende voore Blad. Der skal jo
højes bedre fat paa at støtte dem be-
dere — og Udbredelse. Stal
diese Beslutninger bringe praktiske
Resultater? Venner, gor I hver sit
til, at de ikke skal blive resultatløse?
Forståelig mærkes det intet i Retning
af Beslutningernes Væreliggørelse—
snætere det modsatte; thi det er lan-
ge siden, vi har oplevet en Tid, der
var saa fattig paa Indsendelser. Men
vi vil haabe, det kommer.

Og saa vibere de reserverevede Be-
slutninger angaaende voore „Kasser“,
paa hvad Maade vi bedst skal fun-
ne faa tilstrækkelige Midler ind til
at møde alle voore løbende Udgifter —
det vil vase sig i Stand til at naa det
tilsigtede Maal?

Vi vil ikke fortælle Betragtninger
ne over voore Beslutninger. De er
mange og i Virkeligheit vigtige all-
ammen. Men vi vilde kun minde om
og fremhæve, at det er efter
Aarsmødet, det gælder. Paa

Aarsmødet gaar alt med Begejstring,
og da gaar det let. Men det er ef-
ter Aarsmødet, i vor daglige Ger-
ning, vi alle til sammen og hvor for
sig skal staar Præs.

Feriestolen.

Det er nu i Tiden, at Feriestolen
har taget sin Begyndelse de næste
Steder rundt omkring i vor Sam-
fund.

Jeg vilde gerne med disse Linier
høje Lov til at paavise den danske
Religionsskoles Bindning for vor
Fremtid i dette Land som Folc og
Kirke. Feriestolens Opgave i den
første Tid, som undes den, er særlig
Undervisning i Religion og Dan-
mark.

Der bliver ikke Tid til grumme
mestere; men det er ogsaa meget,
hvør er det dog ikke betydningsfuldt
for voore Børns Fremtid at faa no-
genlunde Kendstab til disse Tid.

Før det første Religion, Kundstab
til Biblens dyrbare Sandheder, der
danner Grundlaget for al fand Tro,
Gud og Moral. Kendstab til Guds
Ord er den eneste Ledesferne til sand
Lyffe her og evig Salighed højet,
— til den Gudsfrøgt, der er al sand
Guds Begyndelse, og som har
Forjættelser for det Liv, som nu er,
og for det tilkommende. Denne
Kendstab faar voore Børn ikke i den
engelske Statsstole — den maa sim-
pelthen ikke give den. Højesteretts-
domme høder paa, at Bibelen maa if-
fales, og Herrens Bøn ikke bedes
over. Men selv fra den etiske og pæ-
dagogiske Side er dette rangalt, hvad
du ogsaa mange af de dybste tanke-
højt, og saa var det jo ikke godt, om
man ingen Begejshed merefede. Og
naar vi saa mødes, og det, man er
spændt paa, kommer op til Forhand-
ling, saa fremtalber den enes Begej-
string en lignende Stemning hos den
anden. Dette er alt sammen i sin Or-
den.

Der arbejdes, bedes og drøftes i
Komiteer, og deres Resultater fore-
lægges alle de stemmeberettigedes
Forsamling til endelig Afgræsse. Det
hele foregaaer meh en iffe ringe Grab
af Begejstring. Mange gode Beslut-
ninger fattes. Alt dette er jo, som
det hør' vere. Men saa efter
Aarsmødet!

Det er da ingenlunde vor Mening
at sige, at Begejstringen eller Oppa-
theden gaar for højt under Aarsmø-
det. Nej, langt fra. Men det gælder
om, at den Begejstring og Oppa-
theden, man mærker under Aarsmø-
det, kan holde sig under Hverdagssit-
tet — Naret igennem.

Stal Kredsmissionen gennem Aar-
et svare til de Forhaabninger, man
har sat til den? Tiden vil vise det.
Men stal den det, saa maa det komme
til at gaa noget lignende, som en vis
Taler under Diskussionen sagde om
hans Mission: „Enhver af os Prä-
ster maa blive en indre Missionær.
Vi maa ud at opføse voore Lands-
mænd, forsøge at samle dem og præ-
dike Guds Ord, Frelsens Evangelium,
for dem“. Sagen er nu ligesom
lagt nærmere hen til den eneste end
for. Nu er det Nabopræsterne, der
kan tale sammen om den Sag, uden
de behøver at vente paa Samfundets
Bestyrelse. Ansvarer er hørt længere
hen imod, hørt det egentlig høre
hjemme. Men stal den nye Ordning
saas sin Præs.

Og saa de andre gode Beslutnin-
ger? Stal de blive realiserede? Det

ligger os særlig nær at tænde paa
de farlige og gode Beslutninger an-
gaende voore Blad. Der skal jo
højes bedre fat paa at støtte dem be-
dere — og Udbredelse. Stal
diese Beslutninger bringe praktiske
Resultater? Venner, gor I hver sit
til, at de ikke skal blive resultatløse?
Forståelig mærkes det intet i Retning

af Beslutningernes Væreliggørelse—
snætere det modsatte; thi det er lan-
ge siden, vi har oplevet en Tid, der
var saa fattig paa Indsendelser. Men
vi vil haabe, det kommer.

Og saa vibere de reserverevede Be-
slutninger angaaende voore „Kasser“,
paa hvad Maade vi bedst skal fun-
ne faa tilstrækkelige Midler ind til
at møde alle voore løbende Udgifter —
det vil vase sig i Stand til at naa det
tilsigtede Maal?

Jeg talte for fort Tid siden med en
engelsk Doktor; han mente, at voore
Børn var særlig heligt stillede, idet
de ikke var let Lejlighed til at lære voore
Sprog, og at det var godt, at de fik
Religionssundervisning og hørte
Prædikaner paa Danst, da det gav dem
Lejlighed til at lære og bevare det
danske Sprog; og, føjede han til, det
engelske Sprog skal de jo not faa
lært; det behøver ingen at være han-
ge for. Men han mente ogsaa, at de
bedste Forældre, som ikke lob beres
Børn lære det danske Sprog, var
mere dumme, end de havde Lov til
at være. Deri var jeg fuldstændig
enig med ham.

Saaledes ser Amerikanerne paa den
Sag. Det er ogsaa ofte, at de en-
gelske Teachers figer, at de vilde gi-
ve meget til, at de funde tale og lære
det Scandinaviske Sprog, da de ved,
at dette Sprog ejer en faa rig og flot
Literatur.

Gernung Karl befredede hans Fa-
der, som var danst, meget for, at
han ikke havde ladt ham lære Danst,
og sagde, at han vilde have givet Tu-
sinde Dollars til, at han havde fun-
net det.

Mere Forældre, tank nu paa alt
dette og send evers Børn flittig i
dansk Religionsskole.

J. Søe.

Fra flere kirkelige Aarsmøder.

Den danske Kirke.

Dens Aarsmøde aabnedes Onsdag
den 9. Juni, Form. Kl. 9, i Tyler
Minn. Past. J. M. Gregersen holdt
Aabningstalen over Joh. 4, 31-38.

Til det første Forhandlingsmøde,
som fandt Sted efter Gudsstjenesten,
var der mødt ialt 88 stemmeberettige
medlemmer, omend dette ikke var
almindeligt overalt. Der er voldsomme
Træng til engelske Gudsstjenester, voldsomme
Mangel paa Præster, især paa
Indremisjonsmarken.

Indremisjonen trænger til mere
Støtte. Formanden, den gamle Pastor
Koran, figer, at Distriktsformændenes
Indberetninger slager over tilstæ-
gende Verdsrigt og Zagen efter ti-
meligt Gods samt Forhåmmelse af
Academiderne, omend dette ikke var
almindeligt overalt. Der er voldsomme
Træng til engelske Gudsstjenester, voldsomme
Mangel paa Præster, især paa
Indremisjonsmarken.

Formanden besslagede meget, at
Præster faldtes bort fra Indremis-
jonsmarken til østre Menigheder
uden Samraad med Samfundets
Formænd. Derved led Arbejdet i
Sprøgforstællingen. Det blev sagt, at
om enk Unionen mellem Sverrig og
Norge blev opført, vilde der ikke frem-
komme nogen Misfælning mellem de
svenske og norske Grene af den In-
therste Kirke i Amerika.

Det store Smne ved Mødet i Aar
var Menighedsstolen. En
Aarsmøde aabnedes Onsdag den 14.
Juni i den svenske Augustana Syno-
des Kirke, Minneapolis, med Aab-
ningsprædiken af Past. Gerhard
Raasmussen. Fremmødet var talrigt.
Følgende Sekretærens Indberetning be-
står Samfundet nu af 242 Præster og
Delegater. Foruden de nævnte Præster
og Delegater var der mødt hundrede
400 Gæster, for Størstedelen fra Me-
nigheder i Nørheden i Minn.

Af Formanden's Indberetning meddeles vi: Samfundet telles nu
62 Præster, af hvilke 7 er kommet til
det forløbne Aar (5 theolog. Kandida-
ter fra Københavns Universitet),
og mest klart seende Pædagoger i
voore Land er klart not og udaler
bestemt not — og mange Lærere og
Lærerinder i Stolen beslager dybt.
Men derimod findes det bedre at fun-
ne gaa, at der undervises i National-
sme og Fritankten i de engelske
Statsstoler. Men dette gaar fun-
forbi vi Kristne overalt ikke er vaag-
ne not over for dette Onde; thi Læ-
serne i Kommunistolen har sandelig
lyffe her og evig Salighed højet,
— til den Gudsfrøgt, der er al sand
Guds Begyndelse, og som har
Forjættelser for det Liv, som nu er,
og for det tilkommende. Denne
Kendstab er ikke givet den. Højesteretts-
domme høder paa, at Bibelen maa if-
fales, og Herrens Bøn ikke bedes
over. Men selv fra den etiske og pæ-
dagogiske Side er dette rangalt, hvad
du ogsaa mange af de dybste tanke-
højt, og saa var det jo ikke godt, om
man ingen Begejshed merefede. Og
naar vi saa mødes, og det, man er
spændt paa, kommer op til Forhand-
ling, saa fremtalber den enes Begej-
string en lignende Stemning hos den
anden. Dette er alt sammen i sin Or-
den.

Det store Smne ved Mødet i Aar
var Menighedsstolen. En
Aarsmøde aabnedes Onsdag den 14.
Juni i den svenske Augustana Syno-
des Kirke, Minneapolis, med Aab-
ningsprædiken af Past. Gerhard
Raasmussen. Fremmødet var talrigt.
Følgende Sekretærens Indberetning be-
står Samfundet nu af 242 Præster og
Delegater. Foruden de nævnte Præster
og Delegater var der mødt hundrede
400 Gæster, for Størstedelen fra Me-
nigheder i Nørheden i Minn.

Det store Smne ved Mødet i Aar
var Menighedsstolen. En
Aarsmøde aabnedes Onsdag den 14.
Juni i den svenske Augustana Syno-
des Kirke, Minneapolis, med Aab-
ningsprædiken af Past. Gerhard
Raasmussen. Fremmødet var talrigt.
Følgende Sekretærens Indberetning be-
står Samfundet nu af 242 Præster og
Delegater. Foruden de nævnte Præster
og Delegater var der mødt hundrede
400 Gæster, for Størstedelen fra Me-
nigheder i Nørheden i Minn.

Det store Smne ved Mødet i Aar
var Menighedsstolen. En
Aarsmøde aabnedes Onsdag den 14.
Juni i den svenske Augustana Syno-
des Kirke, Minneapolis, med Aab-
ningsprædiken af Past. Gerhard
Raasmussen. Fremmødet var talrigt.
Følgende Sekretærens Indberetning be-
står Samfundet nu af 242 Præster og
Delegater. Foruden de nævnte Præster
og Delegater var der mødt hundrede
400 Gæster, for Størstedelen fra Me-
nigheder i Nørheden i Minn.

Det store Smne ved Mødet i Aar
var Menighedsstolen. En
Aarsmøde aabnedes Onsdag den 14.
Juni i den svenske Augustana Syno-
des Kirke, Minneapolis, med Aab-
ningsprædiken af Past. Gerhard
Raasmussen. Fremmødet var talrigt.
Følgende Sekretærens Indberetning be-
står Samfundet nu af 242 Præster og
Delegater. Foruden de nævnte Præster
og Delegater var der mødt hundrede
400 Gæster, for Størstedelen fra Me-
nigheder i Nørheden i Minn.

Det store Smne ved Mødet i Aar
var Menighedsstolen. En
Aarsmøde aabnedes Onsdag den 14.
Juni i den svenske Augustana Syno-
des Kirke, Minneapolis, med Aab-
ningsprædiken af Past. Gerhard
Raasmussen. Fremmødet var talrigt.
Følgende Sekretærens Indberetning be-
står Samfundet nu af 242 Præster og
Delegater. Foruden de nævnte Præster
og Delegater var der mødt hundrede
400 Gæster, for Størstedelen fra Me-
nigheder i Nørheden i Minn.

Det store Smne ved Mødet i Aar
var Menighedsstolen. En
Aarsmøde aabnedes Onsdag den 14.
Juni i den svenske Augustana Syno-
des Kirke, Minneapolis, med Aab-
ningsprædiken af Past. Gerhard
Raasmussen. Fremmødet var talrigt.
Følgende Sekretærens Indberetning be-
står Samfundet nu af 242 Præster og
Delegater. Foruden de nævnte Præster
og Delegater var der mødt hundrede
400 Gæster, for Størstedelen fra Me-
nigheder i Nørheden i Minn.

Det store Smne ved Mødet i Aar
var Menighedsstolen. En
Aarsmøde aabnedes Onsdag den 14.
Juni i den svens